

BÁRZIUM

A BÁRCZIS HALLGATÓK LAPJA

„Magyarázd meg, és elfelejtem. Mutasd meg és megjegyzem.
De ha együtt csináljuk, meg is értem.” /Konfucius/

*Krasznár és Társa
Könyvkereskedelmi Bt.*

**Megjelent Katona Ferenc:
Fejlődésneurológia című könyve!**

**Előjegyezhető Gordosné Szabó Anna:
Gyógyító pedagógia című könyve!
A megjelenés március végén várható.**

**Korlátozott számban érkezett
Bernáth-Révész: A pszichológia alapjai**

KIÁRUSÍTÁS!

**A Kar akciós jegyzeteit 2012.IV.30-ig
vásárolhatják meg,
210Ft-os egységáron!**

**Budapest 1098 Dési Huber utca 7.
Tel./fax: (+36-1) 3-480-480**

www.krasznar.hu

Köszöntő

Kedves Olvasó!

Kezedben tartod a 2012-es év legelső Bárcziumát, mely megújult szerkesztői csapattal és főszerkesztővel várja, hogy elmerülhess benne. Én és a Szerkesztőség minden tőlünk telhetőt megteszünk, hogy az újságunk a lehető legszínvonalasabb lehessen. Persze ez csak Veletek együtt lehetséges. Ha valami nem tetszett, vagy épphogy nagyon, esetleg máshogy csinálnád, többet olvasnál egy témáról vagy csak elmondanád a véleményed, keress bátran minket a barcium.szerk@gmail.com címen. Ha kedvet érzel az újságíráshoz vagy meg szeretnél osztani valamit a Bárcziumon keresztül, örömmel várom jelentkezésedet!

Ebben a számban a gyógypedagógust állítottuk a középpontba: megvizsgáltuk, milyen gyógypedagógusnak lenni vidéken, és megkérdeztünk néhányakat, miért ezt a hivatást választották. Emellett például benézhetünk a TO kulisszái mögé. Új rovatot is indítunk idegen nyelven, ezúttal angolul. És még sok más érdekes cikk csak arra vár, hogy elolvasd!

Kellemes időtöltést kívánok!

Tóth Mónika
főszerkesztő

TARTALOM

Szak-Ma	4
Megkérdeztük	10
Közélet	13
Szabadidő	19
Kultúra	21
Így írtok Ti	29
In English	36

IMPRESSZUM

Felelős kiadó: **Müller Barbara**, ELTE BGGyK HÖK Elnök

Főszerkesztő: **Tóth Mónika**

Szakmai tanácsadó: **Pfening Dóra**

Tördelőszerkesztő: **Szegedi Judit**

Olvasószerkesztő: **Bencsik Orsolya**

Grafikai munka: **Szabó Zsófia**

Rovatvezetők: **Tóth Mónika** (Szak-Ma), **Kovács Rebeka** (Közélet), **Hetényi Henrietta** (Kultúra),

Zentai-Fehér Anita (Szabadidő), **Kása Renáta** (Megkérdeztük), **Nyáry Veronika** (In English),

Bedők Eszter (Játék)

Készült a Komáromi Nyomda és Kiadó Kft. gondozásában.

Postai címünk: 1097 Budapest, Ecséri út 3. B épület, fsz. 61.

„Egyszer egy szép napon...

Tudom, hogy elhagyom a várost, ahol élek.”... Vagy mégsem? Milyen gyógypedagógusnak lenni vidéken?

Sokan vagyunk szerintem, akik elgondolkodtunk már azon, hogy vajon „otthon” vagy Budapesten akarunk-e diploma után gyógypedagógusként dolgozni. Valószínűleg már mindenki hallott mindkét oldal mellett pro és kontra érveket. Természetesen csak rajtunk áll, hogy mit döntünk. Ahhoz, hogy mindenképpen jó rálátásunk legyen erre a témára megkérdeztünk pár gyógypedagógust, hogy nekik milyen vidéken dolgozni. Szeretném jelezni, hogy ez a minta nem reprezentatív. A megkérdezettek mindegyike a dél-alföldi régióban, ezen belül is Csongrád és Békés Megyében dolgozik és él. Ez az a térség, amiről még vicc is született, mely szerint valószínűleg azért van lemaradva az ország többi részétől, mert a nagy tanácskozások alkalmával, amikor a térképet nézegették a „nagyokosok”, akkor a kávésbögre mindig erre a területre került, így kitakarta azt a döntéshozók szeme elől.

De félretéve a viccet, térjünk rá a komolyabb dolgokra. Jöjjen pár száraz adat, amik valószínűleg senkinek nem okoznak majd nagy meglepetéseket.

A válaszadók mindegyike 29-51 év közötti nő volt, akik nagytöbbsége gyógypedagógiai intézetben dolgozik, de van, aki általános iskolában lát el gyógypedagógiai feladatokat. Szerettem volna, ha a Karon oktatót szakirányok közül mindegyik lefedésre kerül, de sajnos logopédia

szakirányos gyógypedagógust nem sikerült megkérdezni. Ezt ellensúlyozza egy picit az, hogy mind vezető beosztásban, mind alkalmazotti státuszban lévő gyógypedagógus van a válaszadók között.

Ez után jött az érdekesebb rész. A tartalmi kérdésekre adott válaszok. Nem kerestem összefüggést a beosztás, a kor és a válaszok között, de ha valaki mélyebben kutatna ezek után, biztosan fellelhetne valamilyen kapcsolatot. Azonban azt mélyebb kutatás nélkül is meg lehetett állapítani, hogy a válaszadók 90%-a elégedett a jelenlegi munkahelyével. Természetesen ez az eredmény is azt mutatja, hogy nem lehet mindig mindenki felhőtlenül boldog azzal, amit csinál, DE ez nem a vidéki munkával függ össze, hanem azzal, hogy esetleg a fenntartó, vagy az anyagi körülmények nem teszik lehetővé például az új eszközök beszerzését, vagy a kisebb csoportokban való fejlesztést. Ilyen esetekkel budapesti munkahelyeken is találkozhatunk. A „Végzettségének megfelelő munkát lát el?” kérdésre adott válaszok is ezt támasztják alá. Vidéken is az a tendencia, ami Budapesten: a gyógypedagógus, ha szakmájában akar dolgozni, akkor tud dolgozni, azonban több esetben nem ez a probléma, hanem az, hogy a szakirányának megfelelő munkát lát-e el. Ez vidéken mindenképp sarkalatosabb problémát jelent, ugyanis sok esetben nincs státusz az adott szakirányra, holott az ellátásban szükség lenne rá.

A vidéken dolgozó gyógypedagógusok ismételtén 90%-a arra a kérdésre, hogy akart-e, illetve, hogy dolgozott-e Budapesten valaha, azt a választ adta, hogy NEM. Tehát az itt dolgozók nem azért dolgoznak itt, mert máshol nem volt lehetőség, hanem azért, mert nem is szerettek volna máshol dolgozni. Ez valamilyen megmagyarázta, hogy arra a kérdésre, hogy „Szeret-e vidéken gyógypedagógusként dolgozni?” miért volt 100%-os az igenlő válaszok aránya. Nos, azért mert az alkalmazottak ott dolgoznak, ahol szeretnének, és nem kell belekényszeríteniük magukat egy olyan város, falu stb. miliójébe, amit nem kedvelnek.

Érdekes volt azonban, hogy a válaszadók közül sokaknak még folyamatban van a gyógypedagógusi diplomájuk megszerzése, mégis gyógypedagógusként dolgoznak. Arra nem tudok választ adni, hogy Pesten ez milyen százalékban van jelen, mindenesetre érdekes adat. Ahogy az is érdekes, hogy több helyen végez gyógypedagógiai tevékenységet pedagógus, tanító, óvodapedagógus, hittantanár, ének-zenetanár vagy éppen népzene oktató. Persze itt felmerül az a kérdés, hogy például csak a fényterápia vagy a Snoozelen-terápia tekinthető-e gyógypedagógiai tevékenységnek?

Azonban az biztos, hogy a feltett kérdések közül egyetlen kérdés volt, amire a legtöbb nemleges válasz érkezett. Az ominózus kérdés a „Van-e lehetősége továbbképzéseken, bármilyen kiegészítő képzéseken részt venni?”. A legtöbb esetben a problémát az önköltséges forma, valamint a Budapesti szervezés jelentette. A vidéken dolgozók nagyon kis számban

tudnak elmenni egy-egy konferenciára például, úgy, hogy a legtöbb Pesten van, és hétköznap. Ezt lehet, hogy a munkáltató, de lehet, hogy az óraszámuk nem teszi lehetővé.

Érdekes volt olvasni, hogy a feltett kérdések közül ez jelenti a vidéki gyógypedagógusoknak talán a legnagyobb problémát. Még arra a kérdésemre is csupa igenlő válasz érkezett, hogy „Talált-e diplomázás után gyógypedagógiai munkát?”. Azonban ehhez hozzá kell tenni, hogy sok, jelenleg már gyógypedagógusi státuszban lévő válaszadó csak az után szerzett ezen a területen diplomát miután már egy adott intézményben más területen dolgozott.

Mindenképp kielégítő azonban az, hogy átlagosan 10 fejlesztendő gyermek jut egy-egy gyógypedagógusra. Természetesen ebbe a számba beletartoznak a vezető beosztású gyógypedagógusok is, akik már nem végeznek terápiát.

A végére hagytam a legérdekesebb kérdést. Merem állítani, hogy a legtöbben ezért az egy kérdésért olvasták el a cikket. Ugyanis ki mástól nyerhetnének hitelesebb választ, mint a már munkában lévő gyógypedagógusoktól. Melyik ez a kérdés? Szerintem mindenki tudja, és talán már mindenki feltette magának. „Véleménye szerint nehezebb egy gyógypedagógusnak vidéken elhelyezkedni, mint Budapesten?” A válaszok fele-fele arányban érkeztek. Egy feleletben pedig megfogalmazódott az, hogy miért is alakult így a válaszok aránya. Ezzel szeretném zárni a cikkemet. Mindenki összevetheti magában a már kialakult képpel és mérlegelhet.

„Nem az elhelyezkedést tartom nehéznek, akár vidéken, akár a fővárosban. A szaknak megfelelő állás státuszának biztosításának a hiányát látom gondnak. Úgy értem, gyakran sokkal több szakemberre lenne szükség, de sajnos vidéken kevésbé tudnak státuszt biztosítani például tíflopedagógusoknak... A probléma, hogy oda kell gyakran költöznie a gyógypedagógusnak, ahol munkát kap, vagy nagyobb távolságokat kell megtennie a munkája miatt. Nem tudom Pesten milyen nehéz elhelyezkedni gyógypedagógusként, azt tudom, hogy délen (Csongrád, Békés m.)

nem olyan könnyű, gyakran 2-3 állást is vállalni kell a megélhetésért. A két szakkal rendelkező gyógypedagógusoknak mindenképp könnyebb dolguk van, mint a jelenlegi BA-s képzéseseknek, hiszen több lábon állnak. Én is felváltva találtam állást, egyszer hallássérültek, másszor látássérültek...

Mindentől függetlenül úgy gondolom, hogy vannak szakmák, amikben sokkal nehezebb elhelyezkedni, a gyógypedagógia még mindig egy keresett szakma, csak nincs megfizetve.”

Görbedi Kata

Egyszer volt, hol nem volt...

A mese mint terápiás lehetőség kisgyermekkorban című szeminárium előtt egy interjút beszéltem meg Kerekes Valéria Tanárnővel. Éppen egy olyan teremben beszélgettünk, ahol rengeteg kedves báb, színes rajz, meseszereplő vett körül bennünket. Ebben a barátságos környezetben, az Ecseri út zaját feledve ismerhettem meg a mindenre elszánt, lelkes meséléskutatót.

Egyszer volt, hol nem volt...hogyan kezdődött a Tanárnő gyógypedagógiához fűződő életmeséje?

A saját „mesém” több mint tíz évvel ezelőtt kezdődött, amikor az ELTE BTK pedagógia szakos hallgatójaként megismertem Rudolf Ottóné Éva nénit (drámapedagógus-szerk.), aki drámapedagógiát tanított nekünk. Az első találkozás után éreztem, hogy a drámapedagógia kínálta eszközök közel állnak hozzám. A történet itt folytatódott a Kar, ahol levelezős hallgatóként szomatopedagógia szakra jelentkeztem. Az első szóbeli vizsgámon

Zászkaliczky Péter Tanár Úr megkérdezte, hogy lenne-e kedvem az Általános Gyógypedagógiai Tanszék munkatársa lenni és átvinném-e a didaktikai, nevelésméleti tárgyakat, mert Winkler Veronika Tanárnő nyugdíjba megy. Az elméleti tárgyakon kívül a kolléganő gyermekirodalmat és meseterápiát is tanított, amely tárgyak „átvételét” is rám bízták. Tulajdonképpen (a mesék szimbolikája alapján) adományként kaptam ezeket a tárgyat, nagyon örültem, de meg is ijedtem. Fél évem volt rá, hogy felkészüljek az első óráimra. Dr. Boldizsár Ildikó (mesekutató, meseterapeuta-szerk.) akkori összes képzésére és önismereti csoportjára eljártam, elvégeztem. Sokat kö-

6

szönhetek Neki abban, hogy megtalálhatam a saját utam a mesékben.

A Gondolkodj Egészségesen! Programban való részvétel is ezek szerint egyfajta saját út?

Engem elsősorban az érdekel, hogy hogyan mesélnek ma a kisgyermek, illetve mit és hogyan mesélnek nekik a szüleik, óvodapedagógusai és ez milyen hatással van rájuk. Mivel a meseértelmezéseken kívül a mesélés aktív folyamata és hatásrendszere a kutatási területem, Dr. Deszpot Gabriella kolléganőm el is nevezett meséléskutatónak. Erről, az akkor még inkább csak saját örömeimre szolgáló tevékenységemről meséltem Dr. Bakonyi Annának (pedagógiai szakértő-szerk.), aki korábbi ismeretségünkre alapozva engem ajánlott Bácskai Márta a Gondolkodj Egészségesen! Program vezetőjének, hogy a komplex művészeti nevelés témakörén belül vállalam a „meseszekció” vezetését. Így jött létre a Mesét Másként című kezdeményezés, és a Mesélj! Játssz! Alkoss! blog. Célunk, hogy a különböző művészeteken keresztül segítsük az óvodapedagógusokat és olyan foglalkozásmintákat nyújtsunk nekik, amelyeket be tudnak építeni mindennapi munkájukba.

Mit jelent a Mesét Másként?

A kezdeményezés két alapvető eleme a mese és a drámapedagógia nem volt újdonság az óvodapedagógusok számára, hiszen eddig is meséltek, játszottak. A „másság” abban rejlik, hogy a (nép)mesék kiválasztása egy-egy érzelmi elemre összpont

tosít (félelem, öröm, bizalom, harag stb.), amit az adott érzelem köré épített, kisgyermekre adaptált drámajátékok követnek (ön- és csoportismereti játékok, bizalomjátékok, csoportépítő játékok stb.). Ez két dologban tér el az óvodapedagógiai módszertanban eddig megszokott mese-feldolgozási módoktól. Egyrészt a mese tudatos (érzelmi nevelésre ható) kiválasztásában, illetve annak a dramatizálásában (vagyis magának a történetnek az eljátszásában). A Mesét Másként foglalkozások során ugyanis a gyerekek nem a mese történetét játsszák el, hanem a drámapedagógiából merítve élhetik át annak önmagukra és társaikra gyakorolt hatását.

Milyen visszajelzések születtek a gyakorlatból?

Közel ezerhétszáz óvodába kerültek el a megajánlott Mesét Másként foglalkozástervek, amit az első hetekben több mint kétszázan töltöttek le. Nagyon pozitív visszajelzéseket kaptunk, illetve elkezdtek érdeklődni az óvodák, hogy hogyan tudnák ezt a kezdeményezést beilleszteni a saját programjukba, különböző képességek fejlesztéseként használni. Ekkor merült fel bennem, hogy ha ez a „módszer” az óvodai nevelés része lehet, akkor tudományosan is meg kell alapozni. A doktori kutatásom (melynek központi eleme a kisgyermekkorai nevelés) fókuszát áthelyeztem erre a témakörre, és 2011 szeptemberétől kezdődően 9 hónapon keresztül Budapest hét óvodájában több mint 300 gyerek „teszteli”, hogy működik-e a dolog. Ez év júniusában kiderül.

Mit gondol a Tanárnő a mostani, már-már a csapból is folyó, mesét népszerűsítő kampányokról?

Manapság óriási a gyermekirodalmi dömping, és sajnos sok esetben kifejezetten nem minőségi kiadványok születnek. Az embereknek elemi igényük van a mesére, ezért maradhattak fenn több évszázadon keresztül és ezért születnek újra és újra. Ezért nem mindegy, hogy milyen meséket olvasunk, mondunk a gyermeknek és magunknak sem. Így mindent, ami a „mesetudatos életmódra” motiválja a szülőket, nevelőket, jónak tartok.

Hogy kell jól bánni a mesékkel?

Néha nehéz megfogalmazni, hogy mi a mese. Sokszor valami misztikus dolognak tartjuk, pedig csak szöveggörnyezetében különbözik egy kávé mellett elmesélt jóízű történetről. A mesékkel akkor bánnunk rosszul, ha nem mondjuk őket. Mindenkit arra biztatok, hogy meséljen sokat, sokszor, úgy ahogyan neki jólesik. Ettől válik hitelessé, ami egy gyermek és egy felnőtt számára is az egyik legfontosabb érzelmi visszajelzés.

Mikor kezdődik a mesére nevelés?

Először a szülőknek, nevelőknek kellene sok-sok mesét olvasniuk, saját meseélményt szerezniük. Vagyis a mesére nevelés a szülő születése előtt kezdődik. Ha nincs saját tapasztalatunk, nem tudjuk hitelesen átadni a történet lényegét. Először is meg kell fogalmaznunk a magunk számára, miért jó mesélni, aztán azt

megérteni, hogy igenis mindenki tud mesélni, attól még, hogy nem profi mese-mondó. A meseélmény egy gyermek számára azzal kezdődik, hogy mesélnek neki. Először a saját magáról szóló történeteket hallgatja szívesen.

Mit üzen nekünk gyógypedagógusoknak a meséken keresztül?

Természetesen kötelezővé tenném a mesét mint saját élményt minden hallgatónak vagy legalább is azt, hogy minden nap (de legalább hetente) olvassanak el egy mesét, akár a Kar faliújságain, meglátják, ha egyszer belekóstolnak a mesék ízvilágába, nincs többé menekvés.

A mese kötelező, nem találtak még ki jobbat ennél. ... aki nem hiszi, járjon utána! Kíváncsian várjuk az eredményeket és addig is sok erőt és hamuban sült pogácsát kívánunk a Tanárnőnek!

Köszönjük szépen!

Udvarnoky Zsófia

A Gondolkodj Egészségesen! Program célkitűzése, hogy minden Magyarországon élő gyermek olyan környezetben fejlődhesen, amely maximális esélyt biztosít számára a testileg-lelkileg egészséges felnőtté váláshoz. Ebben kívánunk segítséget nyújtani szülőknek és pedagógusoknak egyaránt, inspiráció és gyakorlati segítség formájában.

<http://gondolkodjegeszsegesen.hu//>

Gyilkosságok a Bárczin

Furcsa év köszöntött a kicsiny Karunkra, ugyanis 2012. február 1-jén az Ecseri úti épület A/67- es termét belengte a gyilkosságok szaga.

Bírósági tárgyalások voltak kilátásban, szám szerint három. Mindegyik vádlott fiatal nő volt, azt azonban senki más nem tudta csak ők, hogy miért öltek. Vajon bűnösök voltak vagy ártatlanok?

Ezt mindenki eldönthette maga, aki ott volt ezeken a tárgyalásokon. Ilyen esemény még nem történt a Bárczin, ezért feldolgozhatatlannak tűnt a tény, hogy valakik meghaltak. De mi történt? Ismerős arcok az esküdtszékben?! Mi folyik itt? Tárgyalás ez? Igen! Valódi? NEM! Szerencsére...

A harmadik évfolyamos logopédia szakirányos hallgatók egy részének volt éppen Beszédtechnika vizsgája. Ez a megmérettetés, mint a fent leírtak is mutatják, rendhagyó módon történik minden évben. A diákoknak egy kisebb színi előadást kell közösen létrehozniuk, amelyben megmutathatják, hogy az elmúlt félévben mit tanultak a tudatos légzésről, a testtartásról, a beszédtempóról és hasonló, a szép beszédhez elengedhetetlen

dolgokról. A mostani évfolyam a Chicago című musicalt választotta előadása alapjának. Három csoportot alkottak, mindegyik csoport egy-egy gyilkos nő tárgyalását játszotta el, melyeken voltak bölcs bírók, ügyes ügyvédek és ügyészek, valamint tanácstalan tanúk, és veszélyes vádlottak.

A résztvevők próbálták megteremteni a gyilkossági tárgyalások hangulatát. Még ha a díszlettel ez nem is sikerült, a jól sikerült beszédekkel már reménykedhetek abban, hogy elérték céljukat, azaz, megmutathatták, hogy immár tudatos beszélőkké váltak.

A féléves felkészítést köszönjük Fehérvé Kovács Zsuzsanna Tanárnőnek!

Görbedi Kata

Miért szeretnél gyógypedagógus lenni?

Elsősorban azért szeretnék a szakmában dolgozni, mert már volt szerencsém önkéntesként Angliában bepillantást nyerni ebbe a különleges világba és teljesen magával ragadtott. Súlyosan, halmozottan fogyatékos valamint értelmileg akadályozott felnőtt emberekkel dolgoztam. Nem tagadom, az elején időre volt szükségem, hogy megszokjam az új körülményeket, mivel otthon, Kárpátalján a fogyatékos emberek ügye nem kap olyan nagy nyilvánosságot, mint Nyugat-Európában. A célom az, hogy minél több tudással és tapasztalattal a birtokomban otthon, Kárpátalján a nehéz sorsú, fogyatékossgal élő embereken segíteni tudjak.

Azt szeretném, hogy ne a világtól elzárva, a városon kívül, régi szovjet épületekbe bezárva, embertelen körülmények között éljenek. Azt szeretném, hogy tudjanak ezekről az emberekről. Hatalmas dolog lenne azt elérni, hogy akár Beregszász utcáin egy fogyatékossgal élő fiatal lány úgy menjen be az élelmiszerüzletbe, hogy ne megvetéssel, ujjal mutogatással és undorral forduljanak el tőle, hanem inkább türelemmel és elfogadással forduljanak felé. Tudom és hiszem, hogy ez lehetséges.

Popovics Viktória, I. éves
gyógypedagógus hallgató

Amikor Nata felkért, hogy pár mondatban fogalmazzam meg a válaszomat, azonnal és szemrebbenés nélkül rábólintottam. Mi sem könnyebb ennél.

Aha... Más az, amikor magunknak kell megválaszolni ezt a kérdést és más, amikor másoknak. Tíz év múlva lehet, hogy másképp fogom gondolni, de nekem most ez a válaszom (inkább magamnak, mint másoknak):

Mert olyan komplex ismeretrendszerre teszünk szert a képzés alatt, ami semmilyen más szakon nem lehetséges. Mert piacképes diplomát kapok a kezembe, olyat, ami mögött valós tudás is van. Stb. Sorolhatnám a hangzatos, bár igaz kliséket, hivatkozhatnék a diplomás pályakövető rendszer eredményeire, de azért nagyon ritka, hogy valaki ennyire tudatosan élje az életét. Én legalábbis nem. Akkor mégis mit keresek a Bárczin? Ugyanazt, mint a többiek. Egy kicsit különcök vagyunk, egy kicsit okos tojások, egy kicsit mély érzésű és gondolkodású emberek. Szomjazzuk a tudást és az igazságot. Koravének, vagy örök gyerekek, de mindenképp szélsőséges személyiségek. Röhögünk, vagy idegesítjük magunkat azon, hogy mennyire ostoba a társadalom, miközben mi is szeretnénk idomulni hozzá, mert nem lehet az árral szemben úszni.

Előbb-utóbb mindenki eljut a végső kérdésekig, megtapasztalja, hogy mennyire sérülékeny a test, a lélek és az Em-

ber egyéb részei. Megtapasztalja, hogy mennyire relatív ez a csábosan kisminkelt kor, amiben élünk. (Bár ez a smink néhol erősen megfolyt már verejtékes arcán.)

És akkor vagy az van, hogy felzaklatottan elkezd az ember kapálózni, meg üvöltözni és minden energiáját arra pazarolja, hogy eltakarja azt, amit meglátott, vagy elgondolkodik, és újraértékeli az egészet. És ha végiggondolta és helyes következtetésekre jutott, akkor elkezdene valós értéket képviselni az örök érvényű dolgok. És ha ezt már egy kicsit is megtapasztalta az ember, akkor nem tud mást tenni, csak arra törekedni, hogy ezeket művelje is. Hogyha minimálisan is, de kivegye a részét a valós feladatunk-

ból. Ebből a szemszögből már nagyon könnyű eldönteni, hogy mi az, ami hasznos és mi nem az, és nagyon nehéz úgy élni, hogy tiszta legyen a lelkiismeretünk.

A mai magyar gyógypedagógia még nem szakadt el ezektől az alapvető dolgoktól. És bár kétségtelenül találunk kritizálható pontokat, kiújuló problémákat, irigységet, civakodást, szakmai féltékenységet (ami az elnőiesedett szakmák legnagyobb hátulütője), összességében mégis és nagyon is megéri gyógypedagógussá lenni szerintem.

Szabó Pál Tamás, IV. éves gyógypedagógus hallgató

Miért lettél gyógypedagógus?

Nagyon problémás gyerek voltam. Mondhatni mai szaknyelven hiperaktív, diszlexiás és diszgrafiás. Akkor úgy éltem

meg, hogy ez az engem súlytó átok. 18 évesen nem tudtam eldönteni, hogy mit is akarok valójában, ezért egy OKJ képzésen vettem részt, ahol megismerkedtem egy nagyon jó pszichológussal és egy logopédussal. Ők inspiráltak arra, hogy menjek gyógypedagógusnak és azon belül is pszichopedagógusnak. Azért választottam, mert úgy éreztem ez az a szakirány, amelyben tudnék segíteni a hozzám hasonló gyerkőcöknek. Mert

tudom, hogy mit éreznek, mit gondolnak, és hogy mennyire szeretnének változtatni azon a fajta akadályozottságukon, amit rájuk mért a sors. Néha még ma is érzek hátrányt emiatt, de a Bárczi megtanított arra, hogy ne tartsam magam kevesebbnek. A felmerülő nehézségeket pedig tekintsem leküzdendő akadálynak, ami azért került elém, hogy más szemmel tudjam nézni a körülöttem lévő világot. Ez a fajta elfogadás segít nekem abban, hogy mindig meglássam a probléma mögött a gyereket.

Klincsok Nóra, Pszichopedagógus

MEGKÉRDEZTÜK

Bizonyos értelemben kicsit éretlen érettségiző voltam. Szerettem az irodalmat és a zenét, de fogalmam sem volt róla, hogy mi akarok lenni. Írtam egy nulla pontos felvételi dolgozatot énekarvezetés szakon, aztán némi protekcióval bejutottam egy szakmunkás képzőbe. Így lettem zongorakészítő és javító. Rengeteget dolgoztam, de nem tudtam megélni, nem voltam jó szakember, az engem alkalmazó cég sem ment túl jól, de legfőképp nem szerettem tehetségtelen és sikertelen ember lenni. Elkezdtem gondolkodni, és egyszer csak felfedeztem magamban valamit, amiben jobb vagyok, mint a környezetemben sokan. Valójában nem is én voltam jobb, hanem ők voltak rosszabbak az elvárhatónál. Ez a valami pedig nem volt más, mint a fogyatékosnak mondott emberek természetes elfogadása. Igen, ez közhelyesen hangzik, de sajnos tényleg így volt. Gondoltam, lehet, hogy itt kéne szerencsét próbálnom. Ezen a ponton, tulajdonképpen a véletlen hozta, hogy az általam ismert és nagyra becsült, egyetlen gyógypedagógus a Mozgásjavító

Általános Iskolában dolgozott. Így kerültem a Mozgásjavítóba, gyermekfelügyelőnek. Néha az ember érez olyat egy idegen helyen, hogy haza érkezett. Ez nagyon ritka. Aztán ott ragadtam – a tanulmányaimat leszámítva – tizenkét évig. Most pedig itt vagyok, hogy a jövő szomatopedagógusait egrecírozgassam. Annak idején, a pályaváltóztatásom után megkérdezte egy barátom: „Mennyi idő kellett, hogy megszokd az új munkádat?” Rövid gondolkodás után azt válaszoltam: „Egy nap.”

Lénárt Zoltán, Szomatopedagógus,
Humánkineziológus - ELTE BGGYK
Szomatopedagógiai Tanszék

Szerkesztette:
Kása Renáta

CIKKÍRÓKAT, FOTÓSOKAT KERESÜNK!

Érdekel az újságírás? Szívesen lennél tagja a bárczis újságírói csapatnak?
Kipróbálnád, hogy milyen újságot készíteni?
Közöttünk a helyed! :)

LELKES CSAPATUNKBA KERESÜNK TEHETSÉGES, SEGÍTENI AKARÓ, MEGBÍZHATÓ MUNKATÁRSAKAT!

Hogy képben légy a hírekkel! :)
Jelentkezéset várjuk a barczium.szerk@gmail.com címen!

Bemutatkozik az Ellenőrző Bizottság

Kedves Hallgatóársak! Szeretnénk tájékoztatni Benneteket az új Ellenőrző Bizottság (EB) megalakulásáról és feladatairól. A jelölteket a Küldöttgyűlés szavazta meg 2011. október 13-án, ezt követően az EB azonnal megkezdte munkáját.

Az EB feladata, hatásköre:

A Hallgatói Önkormányzat (HÖK) törvényes működését, az Alapszabályban foglaltak betartását, valamint a szervezet pénzügyi gazdálkodását ellenőrzi, felügyeli a Küldöttgyűléseket.

Az EB-hez akkor fordulhattok, ha a HÖK (vagy valamelyik testületének) működésében szabálytalanságot, mulasztást találtok, és ezt a problémát nem lehet a HÖK szintjén megoldani.

Ha probléma adódik, a következő dokumentumokra hivatkozhattok:

BGGyK HÖK Alapszabályzat
ELTE EHÖK Alapszabályzat
Hallgatói Követelményrendszer
Felsőoktatási Törvény

Az EB ügyrendjét a Küldöttgyűlés 2012. január 31-én fogadta el, ennek értelmében az EB hivatalosan is megkezdte a munkáját a tavaszi félévben a HÖK bizottságainak ellenőrzésével.

Akikhez fordulhattok:

Tari Csilla

EB tag

e-mail:

tari.csillus@gmail.com

Görbedi Katalin

EB elnök

e-mail:

gorbedi.kata@gmail.com

Bokkon Judit

EB tag

e-mail:

bwlad26@gmail.com

A TO túloldalán

Mit is rejtene a tanulmányi előadók ajtajai ügyfélfogadáson kívül? Molnár Anikó tanulmányi előadót kérdeztük.

Tanulmányi osztály. 'A' épület, lépcsőn fel, első emelet. Általában a hallgató nem pusztán kedvtelésből mászik erre a folyosóra. Ügyet akar intézni. Ügyfélfogadás 9-12 között hétfőtől csütörtökig. Persze az általános vélekedés szerint az is teljesen érthetetlen, hogy még mindig van index, még mindent papír alapon kell leadni, beadni, feladni és azt is délig. Hogy a vélemény ne legyen egyoldalú, most kicsit odaát pillantunk.

A Tanulmányi Osztály a köztudatban nem éppen a béke és a nyugalom szigete, hogy látja ezt? Szokott negatív vagy inkább pozitív visszajelzéseket kapni a hallgatóktól?

A TO egyfajta villámhárítóként működik a hallgatók és az intézmény között. Sokszor olyan dolgokkal keresnek meg minket, amiben tevételesen nem tudunk segíteni (pl. egy vizsga nem sikerült). Ilyenkor csak annyit tudunk tenni, hogy meghallgatjuk a hallgatót és próbálunk lelket önteni belé. Néha jól esne – mint minden embernek – a pozitív visszajelzés a munkánkkal kapcsolatosan.

Gondolom, azért vannak olyan tipikus ügyek, amelyekben rendszeresen keresik meg a Tanulmányi Előadójukat a hallgatók.

Minden időszakban más kérdésekkel keresik meg a hallgatók a TO-t. Általános ta-

pasztalat, hogy a hallgatók a Tantervet és a Szabályzatot mumusként kezelik. Amikor rákérdeznek a tantervre, személy szerint nem rögtön válaszolok, hanem próbálom rávezetni a megoldásra a hallgatót. Amikor az „Aha. Ez ilyen egyszerű?...” kérdés hangzik el, akkor a másodrendű két ismeretlenes differenciálegyenlet nehézségűnek gondolt tantervi átláthatóság, egy pillanat alatt elillan.

Tehát akkor, mi lenne az általános jó tanácsa minden rendszerbe kerülő Hallgató számára?

A hallgatók saját maguk is követni tudnák, hogy a tanulmányaikkal hol tartanak, és milyen tárgyakat kell esetleg pótlólagosan felvenni. Pici odafigyeléssel és utána olvasással a hallgató időt, energiát takaríthatna meg és ezáltal a saját életét is megkönnyítené. Minden információ megtalálható a Kar honlapján, illetve az etr-ben.

És ha éppen nem ezekkel a dolgokkal kell foglalkozni, akkor a félévnek van olyan szakasza, ami kicsit „uborkaszezonnak” tekinthető?

Itt a TO-n azokat a feladatokat szoktuk délutánra ütemezni, amihez nagyobb figyelem, összpontosítás szükséges. Például a leckönyvek nyitása/zárása. Hallgatói jogviszony, levelek, kérvények, határozatok intézése. Rendszeres adatszolgáltatás a HÖK felé, kérésre pályázatokhoz, akkreditációhoz. Tanszékekkel, oktatókkal kapcsolattartás. Korábban végzett hallgatók ügyintézése. Nyílt nap lebonyolítás alapes mesterképzésben. Felvétellel kapcsolatos telefonos információszolgáltatás. Szakirány választás, záróvizsga előkészítés, tanévnyitó, diplomaosztó. Gazdasági Osztállyal való kapcsolattartás (hallgatói számlakérő nyilatkozat stb.) Tavaszi, őszi félévi ETR hibalisták kijavítása. Szakdolgozati téma meghirdetés lebonyolítása... Nem épp rövid a lista, remélem nem maradt ki semmi! Személy szerint meg szoktam köszönni a hallgatónak, ha e-mail-ben jelzi, hogy mi a problémája, és személyesen csak délután tud bejönni (pl. munkahelyi akadályoztatás miatt délután jönne).

Igen változatosnak tűnik ez a katalógus, főleg, ha hozzávesszük, hány hallgató ügyes-bajos dolgaival kell foglalkozni!

Jelenleg már csak 4 előadó koordinálja a Bárcti közel 1600 hallgatóját. Arra törekszünk, hogy minden előadónak közel azonos létszámú hallgatója legyen évfolyambontásban. Az előadó részéről előny a jó memória, mert egy újonnan

felmerülő problémánál gyorsabban találjuk meg a megfelelő megoldást, mintha a hallgató személyi anyagában kellene keresgélni.

És, ha már személyre szabott megoldás. Milyen stresszoldó (énvédő) mechanizmusai vannak? Ahogy a pedagógusokat fenyegeti a kiégés, gondolom, hogy a tanulmányi osztályon sincs ez másképp. Mi a titok?

Egyénekenként változó a stresszoldó mechanizmus. Kikapcsolódásként érdemes munka után, ha valakinek marad ideje a hobbijával lefoglalnia magát. Természetesen pozitívumok is vannak bőven: ez a feladatkör elég változatos és kreatív a Hallgatók miatt. Nagy empátia szükséges, hiszen ebben a munkakörben közvetlen emberi kapcsolatok vannak. Figyelembe kell venni, hogy mindenkinek vannak jobb és még jobb napjai. A mosolygáshoz kevesebb izommunka kell, mint a homlokráncoláshoz. Hiszem azt, amikor aettek beszélnek, szavakra nincs szükség.

Ez igazán remek zárszó! Köszönjük, hogy bepillantást nyerhettünk a TO kulisszatitkaiba!

Hetényi Henrietta

15

A cikkhez tartozó képeket Bencsik Orsolya készítette.

IX. évf. 3. szám

Szex, fagy, rock & roll

2011 decemberének első napjaiban rendezte meg Karunk a már hagyományosnak mondható Kitárt Ajtók Ünnepe a Fogyatékos Emberek Világnapja alkalmából.

Igaz, hogy már jó pár hónapja került sor az egyik legfontosabb rendezvényünk megtartására, de abban biztos vagyok, hogy aki részt vett akár csak egy előadáson is, még mindig pontosan emlékszik az ott elhangzottakra. Én, személy szerint reggeltől estig ott voltam, és minden programot nagyon élveztem. Szabó Ákosné dékánasszonyunk és Müller Barbara HÖK elnök megnyitója után, a fogyatékosággal élők magánélete került terítékre. Ezt a témát Bánfalvy Csaba, Hernádi Ilona, Könczei György és Szabó Ákosné fejtette ki bővebben. Az idő múlásából szinte semmit nem éreztünk, mert a videó vetítésekkel és kép megtekintésekkel gazdagított előadások igazán izgalmasnak bizonyultak. Az ebédszünet után vita zajlott arról, hogy joguk van-e az értelmileg akadályozott személyeknek párkapcsolatban élni. Mindkét oldal érvei igazán meggyőzőek voltak, és nem csak általuk, hanem egy felszólaló tapasztalatai által is nagyon sokat megtudtunk arról, hogy mi is zajlik egy-egy otthon keretein belül. Ezután került sor a számomra leginkább várt kerekasztal-beszélgetésre, amelyen részt vett Weisz Fanni, siket szépségkirálynő, MC/DC, rapper, Hozleiter Fanni, a Mosolyka című blog írója, Tóth Tünde és Zentai Balázs, akik maguk is személyesen érintettek a témában. Igazán érdekes volt hallani őket, és látni, hogy milyen nyitottan osztják meg velünk magánéletük apró mozzanatait. A kerekasztal-beszélgetés befejeztével MC/DC nem hazudtolta meg önmagát, és szórakoztató pimaszságával

dobta fel a csütörtök délutánunkat.

Ezekkel a programokkal párhuzamosan megtekinthető volt Kőrösi Tamás „Képek nélkül álmodni” című fotókiállítás, melyet a Vakok Intézetének lakóiról készített.

A koncert végeztével egy rövid filmen keresztül a Baltazár színház dolgozói betekintést engedtek kulisszáik mögé, így mi is megnézhattük, hogy ez idő alatt hogyan folyt a munka és mennyi felkészüléssel jár egy ilyen előadás megalkotása. Ezután bárki elmondhatta véleményét a filmről; mind a szereplők, mind a külső szemlélők. Mindeközben a tornateremben lehetősége nyílt az érdeklődőknek kipróbálni a bocciát, wiit, kosarat és a TRX-et. Emellett a bárczisi hallgatók önkéntes programja, a Nyíltan a fogyatékoságról interaktív játékokkal szórakoztatta a vállalkozó kedvűeket.

Ezt a programokban gazdag napot a zsirai Alternatív Képszínház Az elhagyott madár című darabja zárta. Úgy gondolom, ez méltó befejezése volt e színvonalas rendezvény első napjának. Ajtóinkat jövőre sem zárjuk kulcsra, sőt igyekszünk még tágabbra tárni őket. Reméljük, egyre szélesedik az érdeklődők köre, és így már nem csak a gyógypedagógus hallgatók és érintettek számára lesz kihagyhatatlan ez a rendezvény, hanem a társadalom minden szegmenséből érkeznek majd közreműködők és támogatók, akik segítenek felépíteni velünk együtt egy befogadóbb, toleránsabb miliót.

Bordás Alexandra

A képek forrása: www.barczi.elte.hu.

Időtöltés? Önképző kör? DIAFILMKÖR!

Ki ne emlékezne azokra a gyerekkorunk békebeli pillanataira, amikor teljes sötétségben apukánk, vagy anyukánk átváltoztatott, mesébe illő hangján hallgattuk Nyuszi Pista, a Csillagszemű juhász vagy éppen Csipkerózsika történetét... A rengeteg új élmény szerzése mellett ezt a hangulatot is felidézik a diafilmkörben eltöltött percek.

2010 őszén az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Karán Szabó Pál Tamás ötlete alapján megalakult a diafilmkör, mely azóta is töretlenül, kisebb változtatásokkal, alakulásokkal működik. Eredetileg a logopédiai alkalmassági vizsgára készülőköt célozta meg, de minden érdeklődő számára nyitott volt a kezdeményezés. Egy-egy alkalom felépítése két részre bontható: egyfelől beszédtechnika alapú foglalkozásokat tartunk (légzéses-, hangadási-, koncentrációs-, artikulációs-, nyelv- és ritmusgyakorlatok, stb.), majd diafilmeket nézünk (a maga meghitt hangulatában), az olvasás jogát négy-öt diánként váltjuk. Mindeközben ügyelünk a helyes és érthető beszédre, a hangunkal mint élményszerző eszközzel játszunk.

Nem árulok el nagy titkot, ha azt mondom, hogy a diafilmkör tagjai szívesen vesznek részt az alkalmon, örömmel találkoznak hetente egyszer. A diafilmkörben rengeteg lehetőség van: fejlődik a személyiség, növekszik az önbizalom, alkalom nyílik tapasztalatok szerzésére, pró-

bálokra, ötletelésre, megvalósításokra, és nem utolsósorban barátokat lehet megismerni, társakat, akiktől bármikor segítséget kérhetsz, vagy alkalom adtán a folyosón cinkosan összenézhetsz.

Akkor tulajdonképpen mi is ez a diafilmkör? Miért is jó egy gyógypedagógus számára? szabadidős tevékenység – annak ellenére, hogy mindenki önként vállalkozik hasznosan eltölteni másfél órát –, nemcsak szakkör, vagy szórakozási lehetőség, hanem ezeknél sokkal több: egy hely, ahol a gyakorlatok és a diafilmek olvasása elősegíti a reális önkép alakulását, a lelki fejlődést, a közösségi szellem ápolását, és különböző helyzeteket terem, melyekben a résztvevők kipróbálhatják magukat. Az itt szerzett tapasztalatait meggyőződésem szerint egy leendő gyógypedagógus a későbbi mun-

kája során is hasznosíthatja. Ha egyetemistákat, fiatal felnőtteket így elvárásolnak a diafilmek, gondolkunk csak bele, a gyermekek menyire tudják élvezni! Lehetőségeket, új kapukat

nyithatunk meg veled, amit a fejlesztő munka során nem hagyhatunk figyelmen kívül. A fent leírtak hozzájárulnak a dia-

filmkör „hatékonyságához”, de közel sem soroltam fel minden pozitívumát, s nem tagadom, elragadtatásomban nem tudtam eleget áradozni... Ha

bővebben érdekelne a diafilmkör, vagy a tagok véleménye, megtalálsz minket minden kedden fél öttől a Hallgatózóban.

Bárdos Orsolya

„Tengerre, magyar!” - avagy a túrakajakozásról dióhéjban

Még tombol a tél, nagykabátban járunk, de nemsokára a bimbózó természet, valamint a napsütéses órák számának növekedése hatására szívünk hevesebben kezd dobogni, új kalandok, új élmények után sóvárgunk...

...és elkezdünk gondolkozni azon, hogyan tudnánk pár kilót ledobni úgy, hogy lehetőleg jól is érezzük magunkat mozgás közben, vidám társaságban legyünk és a szabadban, ébredező napsugarak alatt is több időt töltsünk?! Mindezekre tökéletesen alkalmas a túrakajakozás!

Hogyan is fogjunk hozzá?

A legfőbb szabály, hogy semmiképpen ne azzal kezdjük, hogy veszünk egy kajakot - csak azért, mert éppen akciós -, rátesszük a vízre, és minden előzetes tapasztalat nélkül keresztülevezzük a

Dunát jégzajláskor, vagy áradáskor, közeledő uszályok előtt... Messziről aprónak tűnnek ugyan, de hidd el, kajakból, vízről nézve nem kicsik és nem olyan lassúk... (Lehet így is, de nem érdemes kockáztatni, mert vagy sikerül, vagy nem, viszont tutira nem fogsz többé semmilyen hajóba ülni, és vizet is majd csak pohárban akarsz látni a jövőben...)

Legjobb módszer az alapok elsajátítására - mielőtt úgy döntesz, hogy egyedül nekivágsz a végtelen természetnek - ha keresel egy tengeri kajakos csapatot, ahol többféle kajakot láthatsz, ki is próbál-

SZABADIDŐ

hatod őket, elmagyarazzák a kajakozás szabályait, veszélyeit (ilyen is van, de a szabályokat betartva el lehet kerülni őket... Pl. hajózási útvonalon közlekedés...), és túrázni is mehetsz velük. A szervezett túrázás vitathatatlanul nagy előnye, hogy már az első napon (vagy még a túra előtt) megtanítják, mit csinálj, ha neadjisten beleborulsz a vízbe, hogyan viselkedj a víz alatt, és mit tegyél-ne tegyél annak érdekében, hogy minél hamarabb újra levegőhöz juss. Ijesztőnek tűnik, de nem az, és mindössze pár másodpercről van szó! Vízbe pottyánások esetén egy társad segítségével könnyedén, sőt magad is képes vagy visszamászni a kajakba! :)

A túraszervező céget gondosan válaszd ki, keress ismerősöket, akik már túráztak velük (vagy élménybeszámolókat az interneten), és közvetlenül náluk is kérdezz rá a túra részleteire, például: mi foglaltatik az árban, mennyi plusz költségre számíthatsz, melyek a túra helyszínei (..ezek az időjárástól függően változhatnak, de ha a kérdéssedre, hogy a jó idő ellenére miért nem nézitek meg az aznapra beígért világitótornyot, a válasz a következő: „Mert ma nincs kedvem!” - akkor nem jó

csapatot választottál...), mi történik, ha a tengeren bajba kerülsz a vízen (erre is érdemes rákérdezni túra előtt, és ha úgy látod válaszáds tekintetében bizonytalan a vezető, akkor inkább menj egy másik csapathoz...)

Túra előtt tájékozódj az adott ország szokásairól, Téged érintő

szabályzatokról (pl. lehet-e vadkempingezni), biztonságról, állatvilágról, ugyanis jó, ha tudod, hogy például egy kifejlett hím palackorrú delfin hossza megközelíti a kajakét (Hihetetlen élmény természetes körülmények között találkozni velük!), és a „Nézd, milyen aranyos kék lebegő állatka, és milyen cuki csápjai vannak! Megsimogatom...” kezdetű mondatok folytatása általában igen fájdalmas...

Viszont egy tapasztalt túravezető minderre fel fogja hívni a figyelmed!

Ha szerények az anyagi lehetőségeid, vagy úgy érzed, szeretnéd felfedezni Magyarország méltatlanul elfeledett természeti értékeit, válassz egy hazai túrát! Ezek rövidebbek, viszont általában többen tudnak részt venni rajta, így ismerkedési lehetőségnek is kiváló! :) Megtudhatod például, hogy Szigetközben átlátszó a Kis-Duna vize, hogy a szarvasi Körös-holtágon rengeteg a teknősbéka és a mocsári ciprus, hogy a Bodrogzugban a folyó magas vízállása miatt vízzel elárasztott réteken lehet kajakozni, valamint hogy a túravezetők kiválóan főznek és percek alatt remek hangulatot tudnak varázsolni!

A kajakozásnak van néhány elengedhetetlen kelléke:

1. Kajak: ehhez a sporthoz nélkülözhetetlen. Ha szervezett túrán veszel részt, biztosítják neked. Legnépszerűbb a polietilénből készült kajak, de létezik üvegszálalás, és karbonkevlár is. A polietilén nagy előnye, hogy elbír nagyobb sérüléseket is, és meg sem kottyán neki, ha lendületből kicsúszol vele a kavicsos partra. Bár minden nap halljuk, hogy „nem a méret a lényeg”, de a kajakoknál igenis fontos, ugyanis típustól függően más-más kialakítással rendelkeznek, ezért nem mindegy, hogy 50, vagy 90 kilós ember szeretne vele túrázni, valamint hogy valaki már „vén tengeri

medve”, vagy csak kis szárazföldi bocscs... :)

2. Evező, mentőmellény, hullámkötény: szintén elengedhetetlen kellékek, a mentőmellény használata vízen kötelező!! (Jobb nem ujjat húzni a partiórséggel, ugyanis sokkal gyorsabb a hajójuk mint a kajak... viszont többnyire kedvesek!) A túraszervező cég ezeket is biztosítja a túra idejére, valamint sok helyen a vízhatlan zsák (váltóruha, iratok stb. tárolására) és vízhatlan dzseki használata is az árban foglaltatik.

3. Ruházat: nyáron nem kell túl sok... Elég, ha gyorsan szárad, kényelmes, és véd a Nap káros sugarai ellen (fehér felsők, sapka stb.). Ősszel, télen, tavasszal viszont érvényes az a mondás, hogy „nincs rossz idő, csak rossz felszerelés”! Bármely évszakra legyen szó, a túravezető kérdésedre kielégítő magyarázatot fog adni a megfelelő ruházatot illetően is.

4. Egyebek: Ivóvíz mindig, minden körülmények között legyen nálad!! Magas faktorszámú fényvédő krém és UV-szűrős napszemüveg nyáron a vízen kiemelkedő fontosságú! Ha nem akarsz a természet akupunktórének (tengeri sün..) váratlan kezelésében részesülni, tengerben való fürdés előtt vedd fel sportcipőt! Ne szemeteljünk, és mindig figyeljünk egymásra!

Ne feledjük, hogy a kajakozás mellett, hogy kitűnő szabadidős tevékenység, segít meglátni a termé-

szetnek egy olyan oldalát, amelyet máshogyan, a partról nem tudnánk! Ez a remek sport szabadságot ad olyan embertársainknak is, akik a szárazföldön esetleg nehezebben közlekednek, így ne habozzunk felhívni a figyelmüket eme remek kikapcsolódási lehetőségre, hadd érezzék velünk együtt a szabadságot, a felemelő érzést, hogy mindannyian a természet részei vagyunk, egyek vagyunk Vele!

White

Szűkpénztárcás kultúrsznob, avagy mikor mi a kedvezményes

Az egyetemista műfaji sajátossága, hogy nem dúskál a ropogós magyar játékpénzekben. Az ösztöndíj nem sok, fizethetjük a kolit meg az albit, aztán tankönyvet is kellene venni, nem beszélve a bérletről (vagy a bliccelés utáni büntetésről), a fénymásolásról és a könyvtári tartozásról. Persze bulizni sem árt, ha már fenn vagyunk Budapesten, kínaizni is muszáj éhhalál ellen, és veszünk azért ezt is, azt is. Amire a legkevesebb jut, az a kultúra. Pedig ezt is meg lehet oldani szemtelenül költséghatékonyan.

Most tálcán kínáljuk a finom falatokat, hogyan is áldoztatok a kultúra oltárán minimális anyagi és optimális időbeli befektetéssel. Mozi, színház, kiállítás – kinek mi fekszik inkább. Azért is érdemes 2012 elején egy gyors seregszmlét tartani a helyszínekről és jegyárakról, mert 2011. július 26-án például hatályba lépett a muzeális intézmények látogatóit megillető kedvezményekről szóló 194/2000. (XI.24.) kormányrendelet, s ennek alapján sok esetben a jól

megszokott kedvezmények már nem élnek.

Ilyen tipikus helyszín a Szépművészeti Múzeum, ahol a gyakorlott szűkpénztárcás értelmiségi már betéve tudta a leckét: minden hónap 3. szombatján a kiállításokra 75%-os kedvezménnyel lehet jegyet venni, régebben ez kb. stabil 400 Ft-t jelentett. Manapság az állandó kiállításokra ingyenes a belépés az említett 3. szombaton, egyébként meg 26 év alatt 50%-os kedvezmény vehető igénybe az időszakos és az állandó tár-

latokra. Ehhez képest a Magyar Nemzeti Galéria, Iparművészeti Múzeum, Nemzeti Múzeum kiállításai minden hónap harmadik szombatján ingyenesen látogathatóak (persze 26 év alattiaknak).

De nézzük a hónap elejét, ugyanis minden hónap első vasárnapján díjtalan a belépés 26 év alattiaknak a Terror Házába és a Természettudományi Múzeumba. A hónap végéről, vagyis utolsó vasárnapjáról pedig érdemes tudni, hogy a Ludwig Múzeum és a Közlekedési Múzeum jelent ingyenes kulturális kikapcsolódást.

Akik inkább a filmekre esküsznek és szeretnének egy laptop képernyőnél nagyobb látványvilágban elmélni, azok a mozik között is válogathatnak, hogy hol akarnak a lehető legjobb filmekért a lehető legkevesebbet költeni. Kezdjük a hét elején a 2012-es új árakkal! Hétfőn a Vörösmarty mozi 50%-os kedvezménnyel vár filmjeire, az Uránia Nemzeti Filmszínház hétfői kedvezménye 19.30-ig 700 Ft-os jegyekre jogosít.

A Puskin mozi kedvezményes napja ugyancsak a hétfő, ilyenkor 1000 Ft-ba kerülnek a jegyek, de akinek van diákigazolványa, menjen inkább máskor, mert a diákkedvezmény hétfő kivételével 800 Ft-ba kóstál. A Művész moziról is érdemes tudni, hogy van diákjegye 800 Ft-ért, de ez csak akkor él, ha 20.15-ig megváltjátok!

A keddről jó, ha tudjátok, hogy ha van vodafone-os ismerősöd (nem, ez nem a reklám helye), akkor keddenként egy normál díjas sms (adott

telefonszámra való) elküldése után kapott kóddal két mozijegyet vásárolhattok egy áráért a Vörösmarty, Uránia, Kino, Krúdy, Corvin, Toldi, Művész, Pusin vagy az Odeon vetítéseire.

Amúgy szerdán érdemes célba venni a Palace mozitermeit (Westend, Allee stb.) vagy a Corvin mozit, ugyanis ekkor itt kaptok egységes kedvezményt: 1050 Ft-os jegy vár a Corvinban, 950 Ft-os pedig a Palace termeiben (kivéve a 3D-s vetítéseket).

És még mindig nincs vége az információs cunaminak, ugyanis színházi élményt is vásárolhattok magatoknak potom pénzért. Mikor és hogyan? Például érdemes kihasználni a Nemzeti Színház Nemzeti 11 lehetőségét. Minden hónap 11-én ugyanis 20%-os kedvezmény jár minden jegyárból (és a jegypénztárban színészekkel is találkozhattok hónapról hónapra!). Az Örkény Színháznál pedig minden hónap 20-án lehet örülni, amikor ugyancsak 20%-ot vonnak le a jegyek árából, bármely napra is vásároljátok őket. Több színházban is biztosítanak a kiváltságos diákigazolványosoknak 20-25% kedvezményt, például a Trafóban, a Bárkában vagy a Katona József Színházban. Sőt, a Katonában a szemfüles ad hoc színházba járók is kioghatják a szerencséjüket, ugyanis 1 órával az előadás kezdete előtt 50%-os jegyáráért lehet megváltani a last minute jegyeket. Persze, ha még akad. Ugyancsak egy órával a program kezdete előtt érdemes odamenni a Művészetek Palotájához, ahol a diákiga-

JÁTÉK

zolvány felmutatásával a Fesztivál Színház és a Bartók Béla Hangversenyterem előadásaira 500 Ft-os diákjegyet lehet váltani.

És, ha már ELTE, nem árt, ha kihasználjátok az ingyenesen igényelhető ELTE Plusz kártyát. Hogy miért? A sok lehetőség közül nézzük most csak a színházakat: Centrál Színház -15%-ot, Bárka

Színház 1700 Ft-os jegyet, MU Színház 1000 Ft-os jegyet kínál.

Tehát, ha már beszereztétek az új szemeszter diák zsebnaptárját, érdemes feltölteni mielőbb egy kis kultúrszombulással!

Hetényi Henrietta

Játssz és nyerj!

Szeretnél játszani és nyerni? Dobd be megfejtésedet a HÖK Iroda melletti dobozba, vagy küldd el a barcium.szerk@gmail.com címre **2012. április 13-ig!** A helyes megfejtők között értékes bárczis nyereményeket sorsolunk ki!

A MEGOLDÓKULCS: Minden betűt egy kétjegyű szám jelez, a sor és az oszlop számából alkotva. Az első helyen a sor száma, a második helyen az oszlop száma, pl. 43 = L. A megfejtés egy jelentős bárczis újdonság lesz!

A feladvány: 11-54-35-13-56-63-55-15 15-54-12-33-35-64-55-36 54-12-61-11-42-34-42-13-21-2311

Íme a táblázat:

	1	2	3	4	5	6
1	a	e	i	n	s	v
2	á	é	j	ny	sz	w
3	b	f	k	o	t	x
4	c	g	l	ö	ty	y
5	cs	gy	ly	p	u	z
6	d	h	m	r	ü	zs

Könyvajánló

Máté Gizella: Vidám Tapsi és Mérges Tapsi Kalandjai. Agykontrollos mesék és versek kicsi, közepes és nagybacska gyerekeknek.

„Lesz-e vidám a mérgesből?
Megtudod a történetből!
A titok kulcsa két szóban van,
sokszor mondd azt:

EGYRE JOBBAN!”

A fenti versike csattanója csupán egyetlen dologra utalhat: a pozitív gondolkodásra és az önfejlesztésre. A pozitív gondolkodás pedig az immár Magyarországon is egyre nagyobb népszerűségnek és ismertségnek örvendő agykontroll irányzat egyik alappillére. Önfejlesztés már egy mesekönyvben? Nem lehet elég korán kezdeni és a gyerekek még fogékonyabbak, kevesebb negatív hiedelmet és szorongásba fulladó szokást kell átkeretezniük.

Máté Gizella 2001-ben megjelentetett könyve Vidám Tapsi és Mérges Tapsi nyuszi testvérpár izgalmas kalandjainak segítségével mutatja meg a gyerekeknek, hogyan lehet sokkal eredményesebben működni a mindennapokban és feladathelyzetekben. A tapsik tanulságos helyzetei és történetei 12 fejezeten keresztül bizonyítják a maguk gyermeknyelvén, hogy semmi sem lehetetlen, minden fejben dől el. A siker épp úgy, ahogy a kudarc.

A mesék olyan tulajdonságokat vonultatnak fel, amelyek önsorsrontó hatásuknál fogva mindenképpen eredménytelenséget és sikertelen-

séget borítékolnak tulajdonosuknak. Azonban a könyv érdeme, hogy nemcsak leíró igénnyel mutatja be a változtatásra érdemes hozzáállást és az elérendő gondolkodásmódot, hanem a mindezek megváltoztatásához szükséges gyakorlati útmutatót is belecsempészték a fejezetekbe. Agykontrollos technikák, mint például relaxáció, elmetükre technika, pozitív programozás, tagadásmentes mondatok stb. gyermeknyelven, tudományos szakzsargon nélkül!

Mérges Tapsi eleinte zsémbes, goromba, lusta, félénk, magatartászavaros, szorongással és kishitűséggel terhelt, aki magas intellektuális képességei ellenére nem kevés tanulási nehézséget is mutat. Ismerős a tanítási gyakorlatról vagy a praxisból? Vidám Tapsi és a Kerek Erdő állatainak segítségével azonban a hírhedt Mérges Tapsi pusztán gondolkodásának és a környezet támogató hatásának segítségével, Vidám Tapsi majdhogynem tükörképévé válik. Jó lenne, ha az osztálypuskaporos hordója megszeli-dülne, és nem kellene gyo-morgórcsrel belépni reggel

az iskolába a „jaj, csak a 4. b-be ne” sóhajjal egyetlen pedagógusnak sem? A mesekönyv segít a gyerekeknek és a pedagógusoknak abban, hogy a szavak teremtő erejével milyen mágikus változás érhető el egy-egy személyiségnél. A büntetés és a félelmek helyett, hogyan lehet elérni, hogy a rossz tanuló, rossz magatartású

gyerek motivált és magabiztos legyen. Vidám Tapsi és Mérges Tapsi kalandjaiban az a jó, hogy ha valaki nem is jártas az agykontroll tudományában, akkor is bátran kezébe veheti a könyvet, hiszen kézenfekvő, józan paraszti ésszel helyeselhető döntések olvashatók lapról lapra.

Hetényi Henrietta

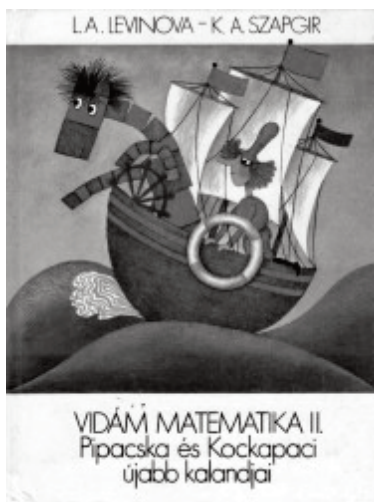
Vidám Matematika II., avagy egy mesetankönyv óvodásoknak

„A gyerekek imádták. Az egész csoport folyamatosan Kockapacikat meg Lufipacikat rajzolt” – mondta egy óvónő, miközben vitte vissza a könyvtárba a L. A. Levinova és K. A. Szapgir Vidám Matematika II. Pipacska és Kockapaci legújabb kalandjai című szovjet mesekönyvének egy már jobb időket is látott példányát.

Ennek az 1977-ben megírt könyvnek (magyarul Láng Rózsa és Rozsnyai Ervin fordításában 1983-ban a Móra Ferenc Könyvkiadó gondozásában jelent meg) már a címe is érdekes, főleg, ha figyelembe vesszük az óvónő elcsípett megjegyzését, miszerint az egész csoportra nagy hatást gyakorolt. Matematika, ami vidám? Ráadásul az oviban? Minden tanár álma, hogy tantárgya iránt ilyen egyhangú érdeklődés mutatkozzon a diáksereglet körében. Mi a titok?

A Vidám Matematika könyvsorozat első része a 4 éveseket vezeti be a mate-

matika világába, míg a 2. rész 40 fejezete ennek a tudásnak a strukturált ismétlését, majd további témák feldolgozását tartalmazza a számolás világából. Teszi mindezt úgy, hogy egyetlen művelet, egyetlen szám sem jelenik meg direkt módon a gyerekek előtt, cserébe lufikkal, süteményekkel, bölcs rákokkal, labdákkal, háromszög és négyszög alakú szigetekkel, képekkel és burkolt feladatokkal tanítja meg a gyerekeknek például a mennyiség- és a számfogalmat. A szerzők az előszóban így foglalják

össze könyvük fejlesztési célját: „az 5 éves gyerek elemi matematikai képzetének kibontakoztatását illetően az a feladat, hogy fejlesszük a mennyiségi képzeteket, a számok ismeretét, a tőszámok és a sorszámok alkalmazását tízig, tárgyak kiterjedés szerinti összehasonlítását, a geometriai képzeteket, a tér- és időbeli tájékozódást.”

A konkrét matematikatanítás pedig egy lebilincselő történetbe van ágyazva. Van itt dráma, békülés, illetan, rabló cápák, játékos delfinek és majdnem mindenható varázsló is. Minden megvan ahhoz, hogy az érdeklődés fennmaradjon, s a mesét hallgató gyerekek mintegy segítségül szegődjenek Pipacskának és Kockapacinak. Mert mi a sztori, hol a konfliktus?

Barátjuk Lufipaci vendégségbe érkezne, ám a zsvány Ordító Orkán szétszaggatja léggömbjeit és messzire fújta őket. Mese-thriller. Lufipaci utolsó szavai még sokáig csengenek az égen: „Keressétek meg a léggömbjeimet! Gyűjtsetek össze engem! Nem olyan nehéz! Csak tudni kell számolni!”

Pipacska, Kockapaci és a meséket hallgató gyerekek pedig fejezetről fejezetre megtanulnak számolni, megtanulják a halmazok összehasonlítását, a kölcsönösen egyértelmű hozzárendelést, a sorrendiséget és még megannyi elemi matematikai készséget, ami majd már az iskolaérettség-vizsgálatoknál is nagy szerepet játszik.

Mit lát a gyerek? Egy izgalmas sztorit tele megoldandó rejtvényekkel, játékokkal. Ha nem oldja meg, nem jut tovább a következő léggömbhöz, vagyis a következő fejezetekhez. Mint egy offline képességfejlesztő szoftver. És mit lát a szülő vagy a (gyógy)pedagógus?

Maga a könyv úgy van szerkesztve, hogy minden fejezet több részből tevődik össze. Egy célkitűzéssel indítunk. Ez szól a felnőtteknek. Itt határozzuk meg, hogy milyen matematikai fogalom vagy művelet kialakítására, rögzítésére vagy automatizálására teszünk kísérletet. A fe-

jezet meseszövegét át- meg átszövik a kiszólások, kérdések, melyeket Gaál Éva vonzó illusztrációinak segítségével kell megválaszolni a gyerekeknek. A fejezetek rendhagyó felépítését fokozza, hogy párhuzamosan készség- és képességfejlesztő foglalkozástervezetek olvashatóak a lap jobb vagy bal oldalán. Játékok, hozzá való eszközök és mindezek fejlesztő hatásainak kifejtése segíti a szülőket és a (gyógy)pedagógusokat a tudatos kognitív gyermeknevelésre. Ötlethiány ellen jó ellenszer!

Hogy miért lehet érdemes egy régi szovjet könyvet állandó készenlétbe tartani otthon? Egyrészt tele van kreatív képességfejlesztő játékokkal, melyeket könnyedén beépíthet minden gyógy-pedagógus saját megfigyeléseibe, vizsgáló eljárásaiba vagy éppen óratervezeteibe. Másrészt tanulságos példája ez a könyv annak a virtuális világon kívüli interaktív fejlesztő foglalkozásnak, amelyben felnőtt és gyerek napról napra együtt hoz létre valami maradandót a közös tevékenység során.

Hetényi Henrietta

A cikkhez tartozó képek az internetről származnak.

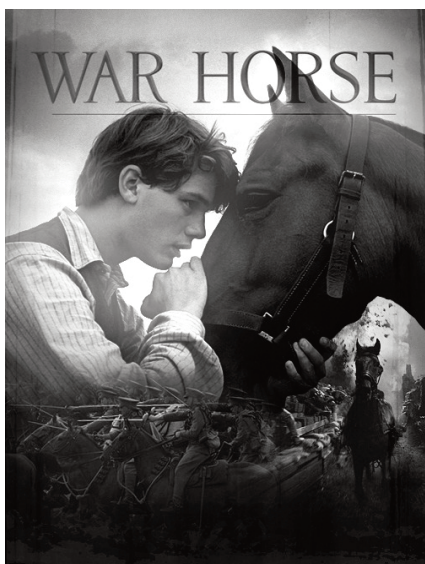
27

IX. évf. 3. szám

Filmajánló

Hadak útján (2011)

Érezted már első pillantásra azt, hogy ő más? Van benne valami, ami megfog, és odavonz. Meg kell érintened. Ismerned kell. És tudod, hogy szeretni fogod egy életen át. Érzed, hogy ő kell neked.

Ebben a filmben is találkozhatunk ezekkel a megfoghatatlan, alaptalan és örülségeknek tűnő érzésekkel. Azonban itt nem két ember jelenlétében ismerhetjük fel, hanem egy ló és egy fiú közvetítésével fedezhetjük fel a szeretet határtalan kitartását, háttérben az I. világháborúval. Ugyanis Joeyt, a lovat elviszi a brit lovasság, így Albertban, a gazdájában hült helyet hagyva távoznia kell. A fiú tudja, meg kell találnia barátját, ez okból hátrahagyja otthonát, és a francia harcfrontot veszi célba, ahol bizonytalanság, veszély, halál és csapda várja őt.

Hidalgo - A tűz óceánja (2004)

Érezted már úgy, hogy ennél rosszabb nem lehet? Majd rádöbben, hogy tévedsz. Van rosszabb. Úgy érzed, szükséged lenne egy karra, ami felránt, leporolja a ruhádat, és azt mondja, haladhatsz tovább, mert minden rendbe jött. Csoda a reménytelenségben. Csoda a mindennapokban. Csoda a Hidalgo- A tűz óceánjában. Ugyanis ebben a filmben az elveszettek hitt dolgok újra életre kelnek és szárnyalni kezdenek az akarat erőnek köszönhetően. 3000 mérföld lóháton, a sivatagon át. Aki túléli, máris nyertesnek érezheti magát. Évszázadok óta a legjobb arab telivérek és gazdáik vehetnek részt ezen a versenyen, ám a XIX. század végén egy különleges versenyző is rajtvonalhoz áll: egy amerikai cowboy. Ő az első, aki kiáll a félelmetes híriű beduin lovasok ellen. Büszkesége és versenyszelleme motiválóan hat rá. Azonban mindez oly kevés. Még az életösztöne is előtör a kalandos úton, hiszen a természet erőivel és egy egzotikus világgal kell szembe állni, azonban ez sem elég amikor minden elveszettek és reménytelennek tűnik. Ekkor van szüksége a cowboynak egy csodára. Hidalgora.

Sztk

28

A cikkhez tartozó képek az internetről származnak.

Bárczium

Újra Bárczi Filmklub!

A tavaszi félévben ismét lesz filmklub. A filmek a család témája köré szerveződnek.

Kedves leendő és már visszajáró filmklub-barátunk!

Először is engedd meg, hogy szép és élményekben gazdag tavaszt kívánjak, hiszen amikor a kezekben tartod majd ezt a számot, a levegő már tele lesz fűszeres illatokkal, több energiánk marad mindenre, ezért még több kedvünk és kíváncsiságunk, hogy filmklubba járjunk. Az előző félévben indított nagy sikerű Mindennapi.hu Filmklub átalakult, és egészen a miénk lett. Bárczi Filmklub névre átkeleszteltük, száz százalékosan ELTE-s rendezvényé alakítottuk, így tematikájában, szellemiségében sokkal jobban alkalmazkodik a ti igényeitekhez.

Az idei félév témája a család, nem a hagyományos értelemben. Olyan családtípusokra látunk majd példát, ahol hiányzik valamelyik szülő vagy a szülők közötti konfliktusok szétzilálják a családot. A halálos beteg gyermeke életéről hozott döntés miatt szenvedő anya, a családról tudatosan lemondott szerzetesek sajátos közösségi berendezkedése, valamint a bal esetben lebénult férfi és a pimasz, szókimondó férfi között szövődő barátság, sajátos kapcsolódás azok a témák, ame-

lyeket gazdag kínálatunkból most ajánlunk nektek. A filmek lehetőséget adnak, hogy közösen gondolkodjunk arról, mit jelent számunkra a család. Fontosnak tartjuk, hogy tudatosabban gondolkozzunk arról a gyerekekről, felnőtről, akivel gyógypedagógusként foglalkozni fogunk, hogy minél többféle családi elrendeződésen töprenghessünk. Ebben kiváló tanáraink és a hozzájuk hívott, más területen jeleskedő szakemberek segítenek nekünk. Gyertek el, mert nélkületek nem teljes a kép!

A vetítések utáni beszélgetéseket Teszler Tamás az Odeon-Lloyd mozi munkatársa fogja moderálni. A helyszín továbbra is az Odeon-Lloyd mozi (1136 Hollán Ernő utca 7.)

Látogassátok meg a blogunkat, és szóljatok hozzá ti is a témákhoz:

<http://barczifilmklub.blogspot.hu/>

Udvarnoky Zsófi

A filmklub programja a túloldalon olvasható.

ÍGY ÍRTOK TI

A Bárczi Filmklub programja

MÁRCIUS

1. MÁRCIUS 13. 18:30

Philippe Caludel: Oly sokáig szerettelek (vendégek: Garai Dóra pszichológus, gyógypedagógus és Kadlecik Zoltán, börtönlelkész)

2. MÁRCIUS 20. 18:00

Kocsis Ágnes: Friss levegő (vendég: Deszpot Gabriella művészetpedagógus)

3. MÁRCIUS 27. 18:30

Eric Toledano, Olivier Nakache: Életravalók (vendégek: Zászkaliczky Péter gyógypedagógus, filozófus és egy humoristánk, aki igen népszerű, de még ez titok!)

ÁPRILIS

4. ÁPRILIS 17. 18:30

David Mackenzie: Hallam Foe (vendégek: Kerekes Valéria mesélés-kutató és egy színész, de ezt sem árulhatjuk el előre)

5. ÁPRILIS 24. 18:30

Xavier Beauvois: Emberek és istenek (vendégek: Farkas Ferenc fokolarinó és Dér András filmrendező)

6. MÁJUS 8. 18:30

Susanne Bier: Egy jobb világ (vendégek: Garai Dóra pszichológus, gyógypedagógus és Mispál Attila filmrendező)

Bölcsek balladája

I.

Domb oldalán, erdő mélyén,
Él egy hetyke, barna legény.
Nincsen neki egyéb mása,
Csak egy picit báránycája.
Szellő libben, pata dobban,
Kürt szava hallatszik,
Falu felől poros úton
Délceg lovas érkezik.
„Adjon Isten – kiáltotta,
Jó irányba megyek én?
A várkastélyba kell érnem,
Még a mai nap éjjelén!”
„Fogadj Isten Atyámfia!
Rikkant a vidám barna legény
Jó úton vagy, s lépésben is
Odaérsz, mire eljő az éjfé.”
Felcsillan a lovag szeme,

Lova patája izgatottan dobog,
Éhes már a derék jószág,
S az ő gyomra is hangosan korog.
Meghallja ezt a barna legény,
Orcáján vidám mosoly gyúl,
S határozott mozdulattal
A tarisznyájához nyúl.
„Éppen enni készülődök,
Van itt kenyér, hagyma három,
Nem tartasz lé velem,
Megosztom Véled barátom!”
Falatoznak jóízűen,
Jól is laknak rendesen,
Mellöttük a bárány s a ló
Ropogtatnak csendesen.
Üldögélnek, csemegéznek,
Oldódott a hangulat,

Jó barátként beszélnek meg
Gondjukat s bajukat.
„Az apám beteg, nagyon beteg.
Meséli a délceg legény,
S hogy nem érek időben haza,
Attól igen rettegek én.”
„Odaérsz – mondja a fiú,
Bizton tudom barátom,
Igaz szándék vezérel,
S tiszta a lelked, jól látom.”
„Honnan tudsz Te rólam ennyit,
Kérdezi az ifjú tőle,
Találkoztunk már valaha,
Vagy látod a jövőt előre?”
„Két szememből egyik sem lát,
Sem Napot, sem szép leányt,
De érzem azt, hogy jó ember vagy,
Tiszta a lelked, s a szíved nagy!”
Tudta az ifjú, igaz barátira lelt,
Öröm áradt szét lelkében,
De az idő már sürgette,
Indulnia kellett, de sebtében.

II.
Rohan a fiú folyosókon át,
Fáklya világítja meg az utat,
Temérdek szoba közül
Az apjáé után kutat.
Meg is leli, be is lép,
S szörnyű látvány fogadja,
Ott áll a pap, ki apjának
Az utolsó kenetet feladja.
„Édesapám, édesapám!
Kialtja s könnyét nyeli,
Odarohan apja ágyához,
S jó szorosan átöleli.”
„Isten hozott János herceg,
Édes Fiam, végre itt vagy!
Már vártalak, számoltam a percet,

De sajnós a lélek lassan elhagy.
Nem tudják, mi ez a kórság,
Bölcseim tanácstalanok,
Legyen tiéd hát az ország,
Légy jó király, jó parancsnok.”
„Édesapám, ne menj még el,
Ne hagyj így el engemet!
Bölcseiddel elűzzük
Az összes gonosz szellemet!”

III.
Nagy teremben, oszlopok közt
Öt bölcs ember üldögél,
Fejükön kalap, nyakukban ékszer,
Selyem kabátjuk a földig ér.
Kíváncsiak, sugdolóznak,
Hallották, hogy itt a herceg,
Egyikőjük mérget kevert,
S a többieknek erről hengeg.
„Sose derül ki – szólt az egyik,
Tökéletes lett az elegy,
A király holnap biztos meghal,
Mire a Nap este lemegy.”
Kaján mosoly villan
Négy gonosz bölcs ajkán,
Csak az ötödik ül csendben,
Szomorúsággal az arcán.
„Miénk lesz az egész ország
Folytatja az első halkan,
A herceg népet vezetni
Teljességgel alkalmatlan.”
Kitárul ekkor az ajtó,
Belép a délceg szőke legény,
S megdöbbenve látja,
hogy az egyik bölcs ül apja helyén.
Meglepve áll, de úgy dönt,
Nem szól, inkább nagyon figyel,
Hátha az egyik az öt közül
Valamit tőle titkon irigyel.

ÍGY ÍRTOK TI

Hallgatja a tanácsokat,
Közben gondolataiban kutat,
Vajon ki az igaz és ki az,
Ki hamis arcot mutat?
Eszébe jutott barátja, Árpád,
Hangosan lóért kiáltott,
Felugrott gyorsan hátára,
S újra az erdőben vágatott.

IV.

Havas hegycsúcs mögül
Megcsillan a Napnak fénye,
Óvón, féltőn, melengetőn
Borul rá a négy legényre.
A herceg mesél szomorúan,
Árpád tanácsát kéri,
Ki barátait, Lászlót és Mátét
Régóta, s jól ismeri.
„János herceg, nyugodt légy
Mondta Árpád csendesen,
Segítünk mi hárman Néked!”
S azok bólogatnak hevesen.
„Nem látok bár, de mélyen érzek,
Az ember lelkét tisztán látom,
S itt van velünk segítségként
Az én két leghűségesebb barátom.
Máté kissé szórakozott,
Az elméje is kicsit nehéz,
De a növényekhez nagyon jól ért,
S vészhelyzetekben igen merész.
László fivér bár bottal jár,
S így is botladozik nagyon,
De bűbájokban, gyógyításban
Hatalmas tudása nagyon.”
„Induljunk hát – így a herceg,
Minden percünk drága,
A halál nem vár, múlnak a percek,

és sok a feladatunk mára!”
Befogta hát lovát Máté,
A kis szénás szekérbe,
Azon utazott János a várba,
S hátul a három legényke.

V.

Harsona zendül, cintányér csendül,
Láncok csörgése hallatszik,
A vár súlyos vaskapuja
Lassan mélyre ereszkedik.
„Hívjátok össze a bölcseket!”
Hallják Jánost, a hős vezért,
„A nagyteremben legyenek, most!”
S a katonák futnak szerteszét...
Szembejön a vén komornyik,
Hálát ad, felnéz az égre,
„Az apja állapota rosszabbodik,
Ha nem jön segítség, akkor... Vége!”
Rohan a herceg a nagyterembe,
Barátai már várják csendben,
A bölcsek is az asztalnál ülnek,
S csevegnek vidám hangnemben.
„Nos, bölcsek, szóljatok hát,
Mi lelte öreg Apámat,
Mi rontott az állapotán,
S miért nem segít semmi varázslat?”
„Szegény, népünk hős királya!”
Szólt a bölcs, ki mérget kevert
„Nem segít rajta senki bűbája,
Azért vagyok ennyire levert..”
„Igen, igen!” szólt a másik
„Próbáltunk mi minden csodát,
Marhaepét, békavesét,
Gyógyszereknek egész sorát!”
„Egyetértek, így volt, így volt!”
Bólogat a harmadik.

„Mi megtettünk tényleg mindent,
De a király – mégis – haldoklik!”
„Úgy gondoljuk, kedves herceg”
Mondá a negyedik gúnyosan
„E kórra nincsen orvosság!”
S mosolyog igen nyájasan.
„Hazudik mind! – súgja Árpád
Figyelj nagyon, János herceg!”
A teremben már légy se zümmög,
S a fában az öreg szű sem perceg.
„S mit mondasz Te, ötödik bölcs?”
Kérdé a herceg szomorún,
„Eddig szavadat sem hallottuk,
Osztozollé velünk a borún?”
„Hagyja felség, reménytelen,
Süket mint az ágyú télen!
S nem beszél egy árva szót sem!”
Nevetik a bölcsek, négyen.
„Igaz, fülem semmit sem hall,”
- látszik, hogy nem ismertek
„De ajkáról olvasni?
Mestere vagyok ennek!”
Így szólt hát az ötödik bölcs,
Kinek neve Alajos,
A négy bölcs arca elsápadt,
S mosolyuk többé nem volt gunyoros.
„A négy vén az ki mérget kevert,
Az összetételt ismerem,
Kerestem a füves könyvben,
De ellenszerét nem lelem.”
„Mondd a részeket kiált László
Karjával hadonász hevesen,
Tudásommal az ellenszert
előállítjuk sebesen!”
Egyik diktált, másik körmölt,
Írták, mi van kéznél mi nincs,
Eközben a négy bölcs csuklóján
Hangosan kattant a bilincs.

Kutyabenge, muflonszór,
Pókméreg és libaháj,
Mind van itthon, de egy hiányzik,
A beléndek! Az fontos ám! :)
Kétségbeesik a csapat,
„Mit tegyünk most, fiúk?
Ez a legfőbb összetevő,
Keresni kell, nincs más kiút!”
„Jól hallottam? kérdi Máté
Beléndekről beszéltek?
Szerencsém volt múltkor egyhez,
Itt találtam, felétek!”
„Lóra gyorsan Máté komám,
Visszatért minden reményem,
Megy veled tíz jó katonám,
Hozzátok a növényt, de serényen!”

VI.

Rotyog már a bűvös főzet,
Figyeli öt igaz legény,
Percek telnek, órák múlnak,
S a kotyvasztás a végéhez ér.
Fut a herceg a királyhoz,
Viszi neki a gyógyírt,
Az kortyol egyet az italból,
S örömeben majd' felordít.
„Hála Néked, édes fiam,
Érzem, máris jobban vagyok!
Már készültem a halálra,
de úgy tűnik, most meggyógyulok!”
„Ne nekem köszönje édesapám,
Egyedül biztos nem ment volna,
Ha nem lenne négy hű barátom,
Kend még mindig haldokolna!”
„Jutalmat kapnak bőségesen!
Jöjjenek ide élém!
Nincs még négy ilyen hű ember,

ÍGY ÍRTOK TI

Az egész Föld kerekén!
Köszönettel tartozom
A segítségért Néktek,
Nélkületek nem élnék már,
Legyőzött volna a méreg.
Megkérdem hát barátaim,
Tőletek itt menten,
Lennétek le hű bölcseim,
Alajossal egyetemben?”
Négy taggal bővült az udvar,

Bölcsebbek ők, mint bárki más,
Nincs többé ármány, perpatvar,
Csak móka s hangos kacagás.

VII.
Domb oldalán, erdő mélyén
Heverész négy bölcs legény.
Boldogok ők mindahányan,
Itt ér véget e költemény! :)

White

Macskakő

A játék szabályai nagyon egyszerűek voltak. Semmi más nem kellett hozzá, csak egy macskaköves út és két mozogni vágyó kisgyerek.

A játékot és a szabályait két kislány találta ki unalmában. Nagyon egyszerű volt, és felettébb szórakoztató. Mindketten megálltak az utca végén, ahol az aszfaltot felváltotta a macskakő, majd mikor a nagyobbik elkiáltotta magát, hogy RAJT, akkor elkezdtek szökdécselni a macskaköveken. A lényeg a játékban az volt, hogy közben nagyon figyelniük kellett arra, hogy csak a négyzet alakú kövekre lépjenek.

Tudniillik vannak négyzet alakú macskakövek, és téglalap alakú kövek. Teljesen rendszertelenül helyezkednek el a földön. És nagyon fontos, hogy mikor végigszalad rajta az ember, csak a négyzet alakúakra lépjen.

Figyelni kellett, de nagyon. Ha egyszer egyikük leszédült egy kőről, vagy véletlenül téglalap alakúra lépett, akkor kiesett a játékból, és a másik győzött.

A nagyobbik gyerek ügyesebb volt. Gyorsabban tudott szaladni és nagyobbakat ugrott. Az egyensúlyérzéke is jobb volt. Mindig ő győzött, és olyankor mindig elkiáltotta magát.

- Győztem!

De nem ám csak hangosan kiáltott, hanem ezt a szót olyan hangsúllyal nyomta meg, mintha ez olyan természetes dolog lenne.

- Nem igaz! – kiabált vissza a húga jó pár méterrel lemaradva, egy lábon imbolyogva. – Csaltál!

Akár csalt, akár nem, a nagyobbik lány mindig első volt. Mindig ő érte el elsőnek a célnak kinevezett hatalmas Szűz Mária szobrot. A szobor mellesleg egy kis tér közepén állt, ahová a macskaköves út vezetett. Magát a szobrot is macskakövek vették körül.

A kisebb lány nagy nehezen, hatalmas ugrásokkal szökdelt végig a négyzet alakú köveken, és megérkezett nővére mellett, aki csak vigyorgott rá.

- Olyan lassú vagy – mondta aztán.

Ez olyan testvéri civakodás volt. A nagy lány nem utálatból mondta, a kicsi meg nem sértődött halálra tőle, csak kidugta a nyelvét.

- Beuskám, néha hagyhatnád győzni – szólalt meg mellettük öregedő nagyapjuk, aki a játék szabályaira fittyet hányva vegyesen rálépett a négyzet alakú kövekre és a téglalap alakú kövekre is.

Bea csak a vállát vonogatta, de magában már előre mosolygott a következő versenyükön, amit előreláthatóan megint ő fog megnyerni. Nem is csoda, hiszen tudta, hogy a szobor bal oldalán sokkal több a négyzet alakú kő, mint a jobb oldalon. A húga még nem jött rá erre a trükkre, és mindig jobb oldalról próbálta megközelíteni a célt.

Persze hasztalan, mert így mindig elakadt egy idő után.

Nagyapjuk elindult, a két lány pedig utána iramodott. A kisebbik még hangosan fel is sóhajtott szomorúságában, mikor a térről elkanyarodtak egy széles utcára, ahol megint aszfalt fedte a földet, nem macskakő.

- Holnap úgy legyőzlek, de úgy! – mondta a kisebbik, mire Bea elmosolyodott.

- Álmodj csak!

És persze következő alkalommal is Bea nyert. Majd az azt követő alkalommal is, és az azt követő rengeteg más alkalommal is. Mindig.

Évek elteltével is. Akkor is, mikor Bea elkezdte a gimit. Néha kissé gyerekesnek találta a köveken való ugrálást, de mivel húga annyi év után is rajongott ezért a játékért, néha-néha még rászánta magát egy-egy menetre

Főleg akkor, mikor hétvége volt, és húga nem írt házit. Akkor mindig nagy sétákra mentek édesanyjukkal. És mikor elérték a macskaköves utcát,

Csilla, a húga odarohant a macskakövekhez, majd reménykedve nézett Beára.

- Rajt? – kérdezte, mire általában Bea beadta a derekát és mellé állt.

- Jól van, húgi! Vigyázz, mert leelőzlek!

Bár egy ideje Csilla is tudta, hogy a szobor bal oldalán kell szaladnia, hogy több négyzet alakú kővel találkozzon, kissé bizonytalan járása miatt lemaradt. Lebiggyesztett ajkakkal himbálózott egy lábán, majd gyorsan keresett egy másik követ is, hogy lerakhassa lengő lábát.

- Csaltál! – kiabálta Beára, mint mindig. Bea nevetett, Csilla kidugta a nyelvét.

Aztán mentek tovább.

Csilla nem csak azért imádta ezt a játékot, mert szeretett ugrálni, hanem mert Beával tehette. A szökdécselést tornaórán melleleg szívből gyűlölte, de ha Beával kellett ugrálnia a macskaköveken, egyszerűen imádta.

Fogták egymás kezét, mikor hazamentek.

Bea lassan befejezte a gimit, leérettségizett. Majd elköltözött a fővárosba,

IN ENGLISH

egy egyetemi kollégiumba. Kéthetente járt csak haza, néha háromhetente.

Csilla addig otthon volt. Járt iskolába, és jól haladt. Kilencedik osztályra a nevét hibátlanul tudta leírni, de a többi szóval gondjai voltak. Gyakran előfordult, hogy a már megtanult betűket elfelejtette, és újra kellett tanulnia őket. Egyszerű fejszámolásokat is elvégzett, ha adtak neki időt, de többjegyű számokkal már hadilábon állt.

Az utolsó osztály után parkgondozó akart lenni. Sokat beszélt arról, hogy micsoda gyönyörű virágokkal fogja beültetni a város kertjeit. És hogy ő fog ott gereblyézni, ha ősszel lehullanak a levelek.

A tanárát szerette, és mindig lelkesen beszélt arról, hogy milyen csuda dolgokat csináltak órán. Teli torokból énekelte a dalokat, amiket a tanár néni tanított neki, vagy a rajzokat mutogatta, amiket egyedül készített.

Ha Bea hazajött, Csillának be nem állt a szája. Reggeltől estig csak arról beszélt, milyen drága az ő tanár nénije, és hogy mennyire jó a kilencedik osztály.

Ha sétálni mentek, Csilla csak akkor hallgatott el és fejezte be a beszédet, ha meglátta az ő macskaköves utcájukat. Akkor aztán odarohant a széléhez, és csillogó szemmel nézett a nővére.

- Rajt? – kérdezte, és addig vigyorgott a nagyobbik lányra, míg Bea el nem mosolyodott, húga mellé nem állt, és így kiáltott:

- Rajt! De vigyázz hugi, mert leelőzlek!

Csilla nevetve kezdett ugrálni a köveken, és bár újra vészesen lemaradt nővérétől, boldogan vigyorogva élvezte ugrándozásukat, hiszen ez csak az ő egyedüli, közös játékuk volt.

Nyáry Veronika

Improving Children's Self-esteem with the Power of Drawing and Painting

My experience in working with Hungarian and Finnish children

When I was a child I started every morning with drawing or coloring. **My father created activity pages**, strange and funny shapes to color. **I was a shy kid** in kindergarten. Seemed like I had my self-esteem only if I was at home. I liked playing with other children but never trusted them. The "**visual guidance**" of my father gave me much power to believe: I can be good at something. ...and I really

was. That encouraged me and **gave** enough **self-esteem** to discover the world out of my home and I started to trust other people no matter if they were adults or kids. When I got older and became a teenage girl my classmates always told me I have much higher self-esteem than the normal level should be. *Nowadays I just smile and think to my father in heaven: Dad, that was a great job!*

36

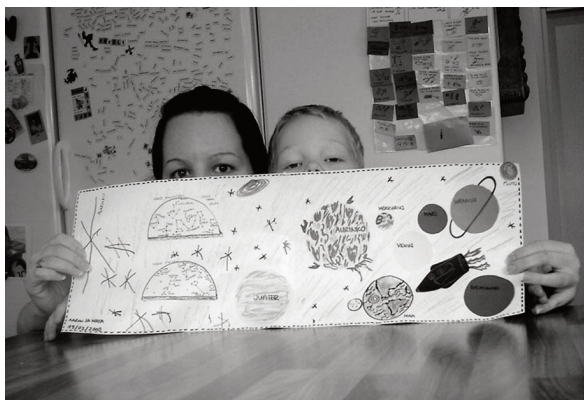

Practicing Special Education

One of my very best friends has a daughter, **she was 6 years old** when we started using activity sheets and drawing as a help. She was lovely but she **had too much energy, poor concentration skills** and had difficulties in using her fine motor skills. She didn't like drawing or doing things like that. She wasn't sure in herself being good enough at these activities. We **did** all of the **tests** that I came to know during my studies at Bárcti. The results were concordant: her motoric skills were very good but her fine motor skill was needed to be improved. She liked my method in testing (*giving as many positive responses as possible*), therefore she **asked me to do more "tests"**.

We always started working together with doing exercises that were exhausting **for the body** (f.e.: running, playing ball games or playing with dogs). Our **first step** in drawing was using thick, color chawks on the blacktop **creating huge and plain shapes**. In the begining the method was the immitation so she re-draw the lines that I made. If she became braver she asked me to follow her lines. We started using **paper sheets as the second step** (that was a smaller surface than the blacktop). We covered her table with papers and **painted with fingers**, hands, arms, sometimes feet or noses because this was so funny to her. As she got more clever I reduced the size of the paper to a regular size (A4). **Third step: Using tools**. This was the time of activity sheets and pencils. I made the sizes of the shapes smaller and smaller step by step until she reached the

optimal level of the fine motor skills at her age. The whole family was happy an so proud of her. They continued developing her fine motor skills, using printed activity pages. Nowadays she attends to elementary school, **she has learned handwriting and still loves drawing. :-)**

Aupairing abroad „Kuusamo" Family

In the family there were two toddlers: a **1,5-year-old girl** and a **2,5-year-old boy**. The **boy didn't speak much**, only a few words. The girl, Luna, was that kind of person who is easy to get along with and used Finnish language adequately to her age. She liked to paint with her fingers and drawing with chawks and pencils. Her fine motor skills were very good. The boy, **Luka, gave me different kinds of challenges** day by day. He **could easily climb a fence** or jump down from high places, he was so brave (*and a bit hyperactive*) **but hated drawing** or doing similar activities. He often **got angry** because he thought that what he had created was not good enough. Sometimes this anger turned into tantrums. We **played a lot** together.

IN ENGLISH

We started using fine motor skills in baking cakes or playing in the sand or snow. In those days my Finnish knowledge was very poor. **How did I encourage them?** I learned some positive Finnish words quickly and used my English with an inciting smile. (*Kids do understand bodylanguage very well.*) I gave an example and motivated them to follow. We created cakes, snow- and sandshapes and figures, paintings, drawings, Christmas cards and gifts together.

I spent there 4 months. When I finished this period, I realised **Luka started to speak in whole sentences** and often asked me and his mother **to draw or paint together.**

„Espoo” Family

In this family there were **three boys: Elias (11 yrs), Aaron (5 yrs), Iivari (2,8 yrs).** I was the helping hand of their mother, who was in her final year as an undergraduate in special education studies. They were polite, intelligent, **smart and creative kids** with high social skills. **Elias** attended to school and did many kinds of activities and sports. He **was self-sufficient.** I spent most of the time with the younger ones. **Aaron was a genius but insecure** boy. He liked to do everything that was interesting. He always had many questions, ideas. He went to kindergarten 2 times a week. **Iivari: the toddler with a strong mind and tantrums.** He had extremely **good sense of humor** and a big heart too. He was young but creative. **My daily task was to entertain Iivari and Aaron at the same time.** They both loved doing things with their hands and fingers. **I just gave the idea what to do**

and we created it together. **It was fun for all of us.**

I spent there 3 months. **As a result** of our work **Aaron became more confident.** The kindergarten teachers told his mother his behaviour had changed positively. (*That was a really meaningful response to me.*) During our activities **Iivari started to learn how to cooperate with others.** His fine motor and social skills had also improved.

What I've learned in Ann's class

I am a **visual learner.** I was always aware of the **importance of self-esteem.** I think I used it well in my practice but I didn't put enough stress on it. Ann pointed out if I could **share** the source of my **self-esteem** and **„visual knowledge”** with others, their **skills** would be much **improved.** I got absolutely usable **methods.** I got the **positive response** to be **conscious and intuitive** at the same time during the process of development. I got the possibility to create my own method that can improve skills with the **power of self-esteem** using drawing or similar activities as a tool. I'm going to be a **visual teacher** to help kids to improve their skills and a **self-esteem teacher** to give them an example: Everything is possible if you really want it.

It works! :-)

Thank you.

This article was created by reason of an assignment in Ann Vidolovits-Moore's amazing course called “School-based strategies to address the emotional/behavioral issues of students with disabilities (Current practices in US)” at ELTE BGGYK. Written by: Renáta Kása

EFOTT 2012 HETIJEGER MÁRIS?!

BEZONY! EZT KÁR LENNE KIHAGYNOD!

**SZEREZD BE EFOTT 2012-ES HETIJEGERD ÜGYESEN,
UGYANIS ÁPRILIS 9-IG 14.490-ES MÉRSEKELT
ELŐVÉTELES ÁRON MEGVÁSÁROLHATOD A SZABADSÁGOD!
BULIZNÁL MÁR EGY NAGYOT UGYE?
PAJTI, 2012-BEN VELENCÉN A HELYED!
EFOTT. CSAK SZABADON!**

MEGVESZEM

**A titok kiderült, nem őrizzük tovább.
A jövő évi EFOTT helyszínéről felröppentjük
a fátylat és kiáltunk fel büszkén: Velence!**

Emlékszel még mit tettél 2005 nyarán?

A csillogó szemű lányra, a sármos fiú mosolyára,
vagy arra a sörre, amit az újdonsült barátoddal
gurítottatok le a strandon? Igaz, hogy ez volt életed
egyik legjobb nyara?

2012-ben lehetőséged nyílik arra, hogy barátaiddal
ugyanitt mégtutibb élményekre tegyél szert! Jövőre
ugyanis, újból a Velencei-tó partján horgonyzunk le
Nagyszínpadunkkal. Ahol nem csak a pókerkirály,
Korda György szomszédságát élvezheted, hanem
ezen felül a legkirályabb egyetemista fesztivál szabad
hangulatát is. 2012-ben is vár Téged az EFOTT.
Csak szabadon...

KUZIN

Az elte party

BEMUTATJA:

ELTE ZENEKAROK FESTIVÁLJA 2012

KEREKES NAPOK - 03.19

AJTÓSI NAPOK - 03.26

ÁJK KARI NAPOK - 04.11

GRIFF NAPOK - 04.13

TTNY NAPOK - 04.24

DÖNTŐ A LEN-EN, 05.08-ÁN

HTTP://EZF.ELTE.HU

f WWW.FACEBOOK.COM/EZF.ELTE.HU

